

Lelkészbeiktatás Zsobokon

2016. 09. 29.

Szeptember utolsó vasárnapján ünnepi népviseletbe öltözött emberek lepték el a közel 300 lelket számláló kalotaszegi település, Zsobok utcáit. Nem mindennapi eseményre hívogatott a harang e napon; olyan eseményre, ami ezelőtt negyed évszázada, azaz huszonöt éve volt utoljára a zsobokiak életében: a falu új lelkészének, Barta István-Zsoltnak a beiktatására.

A templom teljesen megtelt, sok helyen három generáció hölgy tagjai egymás mellett foglalták el helyeiket az 1911-ben a folyamatos tűzvész pusztítások utáni harmadszor is újjépített templom padsoraiban. Egy ilyen nagyszabású esemény alkalmával a falu összes lakosa igyekezett ott lenni az istentiszteleten, így a meghívottakkal együtt közel 300-an voltak tanúi a jeles eseménynek.

„Barta István-Zsolt lelkipásztor testvérünket a Zsoboki Református Egyházközség hivatalosan is beiktatott lelkipásztorának jelentem ki!” Ezekkel a szavakkal kezdte az ünnepi istentiszteletet Vincze M. István, a kalotaszegi Egyházmegye esperese. Majd így folytatta: „Kérem a gyülekezetet, hogy tanítását, intését, útmutatását fogadja szeretettel, és imádkozzon érte, hogy munkáját Isten dicsőségére, református anyaszentegyházunk javára tudja végezni mindenkoron”. Igehirdetésének alapigéje a Zsoltárok könyve 90,16-17 versei voltak. „Láttassék meg a te műved és a te dicsőséged azoknak fiain. ÉS legyen az Úrnak, a mi Istenünknek jókedve mirajtunk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá”. Igehirdetésében kiemelte: az, hogy a településen 25 éve volt utoljára lelkészbeiktatás, jelzi, hogy a gyülekezet szerette és ragaszkodott pásztorához, és viszont. Beszédében méltatta az előző lelkészasszony, Molnár Irma munkáját, aki idén márciusban vonult nyugdíjba. Az 1991 óta Zsobokon szolgálatot teljesítő lelkész nő a 25 év alatt számos változást indított el, hozott létre és valósított meg a falu életében; többek között az ő közreműködésével épült fel Zsobokon a Bethesda Gyermekotthon, munkát és megélhetést biztosítva a falu lakosainak.

A fiatal lelkészt is hasonló munkásságra buzdította: minden tevékenységében legyenek léthatóvá Istennek a csodálatos tettei, hogy munkája legyen időtálló, továbbá Isten gazdag áldását kérte szolgálatára, családjára és a zsoboki gyülekezet életére is.

Ezután Zsobok új lelkesze folytatta az igehirdetést. 1989. június 25-én született szülei egyetlen gyermekeként a Kolozs megyében elhelyezkedő Dés városában. Tanulmányait szülőfalujában, Beszterce-Naszód megyében elhelyezkedő Felőr nevezetű községben kezdte. A Felőri Általános Iskolában végezte az I-VIII osztályt. Ezután 2004-től a Kolozsvári Református Kollégiumban folytatta tanulmányait. 2008-ban felvételt nyert a Kolozsvári Protestáns Teológiára, ahol 2012-ben licensciátusi oklevelet, 2014-ben pedig magiszteri oklevelet szerzett. 2014-2016-ig a Dési Református Egyházközségben beosztott lelkipásztorként teljesített szolgálatot, 2016 júniusában pedig ünnepi istentisztelet keretén belül szentelték fel Széken, az Erdélyi Református Egyházkerület közgyűlésén.

Erre az ünnepi alkalomra Máté 13, 1-9., a magvető példázatát helyezte a hívek szívére. Az ige legfontosabb üzeneteként kiemelte, hogy mindannyian elhívást kaptunk az ige hirdetésére. Nem kell lelkésznek lennie valakinek ahhoz, hogy hirdesse az igét. Mindenki a maga módján, a maga eszközeivel, a saját életével teheti ezt meg. A zsoboki gyülekezetet is arra kérte, hogy legyenek magvetők. Legyenek olyan világosság, csillagok, akik tovább adják az evangéliumot. Magvetőkre Krisztusnak mindig szüksége van. És neki, mint lekipásztornak szintén szüksége van munkatársakra, amiben a jövőben számít a közösség együttműködésére.

Az ige hirdetés után került sor az egyház szimbólumainak - a szentírás, a pecsét és a templom kulcsának - az átadására. Erre az eseményre Barta István-Zsolt Molnár Irmát kérte fel. A lelkészasszony megtisztelőnek és meghatónak találta ezt a gesztust a fiatal lelkésztestvére részéről, és örömmel fogadta el a felkérést.

A falu új lelkésze a beiktatásával kapcsolatban a következő gondolatokat fogalmazta meg: a szeretet a kulcs minden szív felé, és ha ott van a szeretet egy gyülekezetben, akkor bizonyára sok áldott dolgot tudnak együtt végrehajtani. Hisz benne, hogy őt ide az Úr küldte, és hogy azzal bízta meg, hogy folytassa azt a szolgálatot, amit az elődje elkezdett. Isten akarata szerint szeretné vezetni ezt a gyülekezetet, együtt, közösségként. Megköszönte, hogy meghívták ide lekipásztornak és áldást kívánt a nyugdíjba vonuló lekipásztornő életére, továbbá az egész közösség életére.

A kalotaszegi Református egyházmezgye részéről Lukács Endre főjegyző köszöntötte az újonnan beiktatott lelkészt. A köszöntések sorát Gál Máté István, a Zsoboki Református Egyház főgondnoka folytatta. A jókívánságokhoz csatlakozott még Szilágyi István, a Kalotaszegi Egyházmezgye presbiteri szövetségének alelnöke és Gombár László, a Dési Református egyházközség presbitere.

Ezt követően az egyházi kórus lépett fel, utánuk az 5-8 osztályos tanulók kis énekkara, verselők, és a Bethesda Gyermekotthon lakói is üdvözölték az újonnan beiktatott lelkészt. A gyülekezettől pedig a férfiak kalotaszegi viseletét, a bujkát kapta ajándékba.

Az istentisztelet végén az egybegyűltek elénekelték nemzeti imádságunkat, a Himnusz, amely olyan szépen és hangosan szólt, hogy valószínűleg az Anyaországig hallatszott.

Az ünnepi istentisztelet után a meghívott vendégek, a falu apraja és nagyja - közel 300 ember - átvonult a település kultúrházába, ahol az egyház presbitériuma finom kétfogásos vacsorával és süteménnyel vendégelte meg a résztvevőket. Köszönet a presbitériumnak és azok házastársainak, továbbá azon falubélieknek, akik még segédkeztek a munkálatokban, hogy biztosították ennek az eseménynek a gördülékeny és magas hogy színvonalú lebonyolítását.

Nádudvari Nagy János

Biztató köszöntés

(Lelkészbeiktatásra)

Hogyha küld az Úr, menni kell!
Nem Jónásként megfutamodni.
És ha nehéz is új őrhelyen
a nagy munkának nekifogni
mindent vállaló hittel,
ahogy azt az őseink tették:
mert csoda csak akkor történik,
s nincs hátrálás, lehetetlenség.

Sátán lelke akárhogy támad,
hogy megingasson és kedvet szegjen,
hisz a kihűlő szívek többé
nem lobognak már melegebben
lassanként ürülő templomban,
hova nem jönnek csak a vének;
mert ifjak ajkán már ritkán zendül
régi zsoltár, templomi ének.

Az Igét mégis hirdetni kell!
Széledő nyájat összeszedni,
a messze elbarangolókat
a jó Pásztorhoz visszavezetni,
ki az örök lét ajándékával
várja a hozzá térő embert,
s ráderíti a végső napon
a feltámadást fénylő reggelt.

Téged e helyre azért küldött,
hogy ezt hirdesd e széledő népnek,
mert minden elmúlik: csak az Ige
marad meg végső menedéknek!
Csak Jézus megváltó szeretete,
e mindent megbocsátó jószág,
ami, ha szívünk átragyogja:
úgy megszépül e zord valóság...

Küldött az Úr és ide jöttél
szavának engedelmeskedve.
A hit hatalmas paizsával
és kardjával felfegyverkezve.
Ő áldja meg minden munkádat
gazdagon a Szentlélek által,
e világon a legszentebb tett:
a lélekmentés diadalával.

